

Vzpomínám na dny,
kdy táta říkal mi,
že život proudem
uteče jak voda.

Bylo mi snad pět
a najednou můj svět
změnil se vážně,
než-li jsem se nadál.

V dálkách mám neznámej cíl,
jen fotky po kapsách ví kým jsem byl.
Když ztrácím směr a tápu tmou,
zpět mě zavedou.

Zpět mě zavedou,
do známejch míst.
Kde jsem tou dobou,
vším jsi byl jist.

V plánu spousty dalších mil.
Fotky po kapsách, kým dřív jsem byl.
Vídám v nich svůj dávnej sen,
co dostal mě až sem.

Dnes mi je zas víc,
než když dřív.
A prej moudřejší mám být,
jenže čím víc vím, tím je vše míň jasný.

V patách třicítka
a kolem svět zítřka,
kde jenom zřídka
zkouší se jít za sny.

A proto se vracím,
do známejch míst.
Kde jsem ještě vším
býval si jist.

V plánu spousty dalších mil.
Fotky po kapsách, kým dřív jsem byl.
Vídám v nich svůj dávnej sen,
co dostal mě až sem.

V plánu spousty dalších cest
Fotky po kapsách mě můžou vést.
Návod dál, jak měl bych plout,
je nezapomenout.

Vždyť až ze zítřka
stane se dnes,
nás to potká,
že z dneška nám tu,
zůstane jen fotka.

V plánu spousty dalších mil.

Fotky po kapsách, kým dřív jsem byl.
Vídám v nich svůj dávnej sen,
co dostal mě až sem.

V plánu spousty dalších cest
Fotky po kapsách mě můžou vést.
Návod dál, jak měl bych plout,
je nezapomenout.
Nezapomenout.